

*F n m ns
d l'abs nca*

*David Ortiz Juan, Elida Høeg,
Rosanna del Solar, Hugo Hemmi*

Comissariat per BAR project en el context de BAR TOOL #1

29 de juny – 22 de juliol

dijous 28 de juny

18.30 h: presentació de l'expo amb els artistes

19.00 h: Inauguració

Un organisme no és l'entorn que representa. Els que som vius, estem en deute amb els nostres avantpassats que són morts i que no són aquí. Fem coses que sabem com a resultat de metes futures que no són presents. Tot aquest tipus de fenòmens de l'absència és molt important. Eduardo Kohn

Fenòmens de l'absència revela quatre metodologies antropomorfes –des de l'arqueologia fins al periodisme, la curadoria o allò que és artístic– d'apropar-se a la freturosa realitat: la que constata la corporalitat del cos absent. A partir de fonts orals, visuals i dades sobre els ancestres, dels nostres propis veïns o de la societat en general, les obres i els dispositius posen en relleu una anàlisi tant física com cognitiva i organitzacional.

David Ortiz Juan treballa sobre la idea del *fantasma* com a figura social en relació amb la història d'Espanya i els desapareguts durant la Guerra Civil; Elida Høeg incideix en qüestions que tenen a veure amb la pèrdua de privilegis a l'espai públic de les ciutats, amb un especial enfocament en els sons i el soroll; Hugo Hemmi torna als seus orígens per entrevistar la seva àvia, una filla d'emigrats espanyols a França, i mirar de conèixer més d'una història gairebé sempre amagada i poc revelada; i Rosanna del Solar proposa un assaig sobre la importància de documentar històries, en aquest cas posant en relació el context soviètic amb el context peruà, buscant similituds i diferències en la construcció històrica de tots dos països en relació amb el pas de la dictadura a la democràcia.

Aquest assaig expositiu presenta els projectes que David Ortiz Juan, Elida Høeg, Rosanna del Solar i Hugo Hemmi han desenvolupat al llarg del programa de formació pràctica en arts visuals BAR TOOL #1. BAR TOOL és un programa de formació pràctica articulat al voltant de processos de recerca, producció i presentació. Aprofundint en maneres de pensament i acció interdisciplinàries, el programa s'adreça a participants de diferents camps del coneixement amb pràctiques relacionades o no relacionades amb allò que és artístic. Al llarg dels vuit mesos es fomenta un entorn d'hospitalitat, en el qual la circulació de coneixement succeeix a través de la conversa i l'acció, en la convergència generacional i epistemològica. BAR TOOL incideix en el coneixement pràctic que ha guiat fins ara la pràctica de BAR project. El programa se centra a generar un context d'intercanvi professional a través de «discussions pràctiques» i «tallers teòrics» amb tutors locals i internacionals i una llista de convidats, visites i trobades feta a la mida dels interessos dels participants.

BAR TOOL #1

Un programa de formació pràctica de nou mesos
Octubre del 2017 – juny del 2018
Info: www.barproject.net/bar-tool

Concebut per BAR project
En col·laboració amb Fundació Antoni Tàpies i Fàbrica de Creació de Barcelona - Fabra i Coats

TOOLests (participants): David Ortiz Juan (ES), Elida Høeg (NO), Rosanna del Solar (PE), Hugo Hemmi (CH)

Mentorització de Veronica Valentini, Andrea Rodríguez Novoa i Juan Canela (curadors de BAR project), i tutories amb agents locals i internacionals, entre els quals: Eva Rowson, Simon Asencio, Adriano Wilfert Jensen, Aimar Arriola, Osias Yanov, Ángel Calvo Ulloa, Emily Pethick, Susan Gibb, Núria Güell, Aimar Pérez Galí, Ericka Florez, Martín Legón, Daniel Steegmann Mangrané, Vivian Sky Rehberg, Philippe Pirotte, Jordi Ferreiro, etc.

DAVID ORTIZ JUAN, GESTOS PER A UNA ARQUEOLOGIA FANTASMA, 2018

Instal·lació; mesures variables

Gestos per a una arqueologia fantasma és una meditació sobre el concepte de fantasma com a figura social a través del llenguatge i els signes. A falta de no saber descriure el perquè de certes accions, sensacions i fenòmens –que moltes vegades duen a fer callar la veu i els cossos–, una de les estratègies que es poden seguir és observar i alterar la vida dels signes que els representen, especialment en un escenari actual en què les absències s'han tornat més importants que les presències. *Gestos per a una arqueologia fantasma* sondeja diferents estratègies de verbalització i redempció.

Per recordar, de vegades, necessites altres eines arqueològiques, 2018 ⁽¹⁾

Neó; 86 x 150 cm

Construccions del paisatge, 2018 ⁽²⁾

Cal·ligrafia esculpida en guix; 13,5 x 18 cm

Un país a l'alçada del seu paisatge, 2018 ⁽³⁾

Guix, acrílic; mides variables

Sense títol, 2018

Alumini pintat; 2,8 x 100 cm

Les converses amb les pedres són necessàries, 2018 ⁽⁴⁾

Pedra, cinta cinesiòlogica, altaveus, micro, text; mides variables

ELIDA HØEG, EL DRET A (FER SOROLL A) LA CIUTAT, 2018

Instal·lació: documental sonor 15', plano

El dret a (fer soroll a) la ciutat és un projecte de recerca sonora que treballa a partir del concepte exposat per Henri Lefebvre a *El dret a la ciutat* (1968). La pregunta sobre la qual gira l'estudi és «qui té dret a fer-hi soroll, a la ciutat?», resposta per persones trobades en alguns dels carrers amb més contaminació acústica de Barcelona. El projecte es duu a terme utilitzant mètodes periodístics, entrevistant ciutadans sobre la seva relació amb el paisatge sonor en què habiten i la seva percepció sobre les possibilitats que podrien tenir de modificar-lo. L'estudi pren forma en un documental radiofònic integrat per veus i sons que reflexionen sobre l'augment de la sonoritat i com aquesta afecta la seva manera d'habitar la ciutat.

ROSANNA DEL SOLAR, VERITAT A LA LLUM: EL CINEMA COM A AGENT I FONT D'HISTÒRIA, 2018

Veritat a la llum: el cinema com a agent i font d'història és un assaig sobre la importància de preservar i documentar històries per examinar i entendre; el cinema com a agent esclaridor d'una societat, a partir dels treballs dels artistes Roman Štětina (República Txeca, 1986) i Philippe Gruenberg (Perú, 1972), que agafen productes del cinema i la televisió i els reediten per transformar-ne el relat original i, d'aquesta manera, conservar certs angles de les històries (o la Història) i fer-hi èmfasi. *Lost Case* (2014) pren *footage* de la sèrie nord-americana *Colombo* (1971-1978 – 1989-2003) i recrea un nou cas on al llarg de 50 minuts veiem com envelleix el personatge principal, el detectiu Colombo, interpretat per l'actor Peter Falk. Esborrant els límits del temps i la història, Štětina ens mostra la importància de mantenir vigent una figura, encara que sigui de ficció, lliurada a donar llum a la veritat sense que importi la seva procedència. Un camí de coneixement a una societat, les seves prohibicions i els seus privilegis. Per la seva banda, *El meu Cholo* (2004), de l'artista peruà Philippe Gruenberg, ens presenta una reedició de la pel·lícula *Cholo* (1972), del director peruà Bernardo Batievsy. A *El meu Cholo*, Gruenberg explora els processos on no només sembla que es creï, sinó que emergeix, un perfil racial i ètnic com a novetat juntament amb els nous nacionalismes al Perú. On el mestissatge, articulat des de la ficció, es reivindica com un desafiament. Llavors, el veritable propòsit del cinema és satisfer només quan és capaç de reflectir la vida? Les històries, són capaces d'oferir idees sobre les vides de les persones que estan més enllà de l'abast de la història? Les històries es reserven el dret d'arribar a allò de més profund que té un esdeveniment, brindant l'oportunitat de reconciliar el passat i alhora potenciar les respostes per a un cert present i futur.

El meu Cholo, 2004. Philippe Gruenberg (Lima, 1972)
Video, 41'

Cas Perdut, 2014. Roman Štětina (Kadaň, 1986)
Llargmetratge, 58'

HUGO HEMMI, MILAGROS I PERE, 2018

Ceràmica grisa-blava de 90 x 40 cm, ceràmica blanca de 24 x 30 cm, ceràmica negra de 15 x 20 cm, 3 àudios de 3'

Pere Bug Martel i Milagros Domenech Clément són els meus besavis materns, respectivament català i valenciana. Van tenir quatre fills, entre els quals la meva àvia

Françoise, que va ser l'última de la família. Recentment he visitat la meua àvia, i vaig descobrir un dels pocs objectes que ha conservat de la seva joventut: un *souvenir* de festa que representa els seus pares en el dia del seu casament. Aquest objecte, que reproduceixo en diferents mides, és el punt de partida de la història de *Milagros i Pere*. Una(es) història(es) que s'ha(n) transmès oralment de generació a generació i que ara edito i explico, i que les mateixes escultures amplifiquen a través d'altaveus.

David Ortiz Juan. Després de residir a Holanda, Líban i Mèxic, actualment viu a Barcelona. Ha fet un master of arts en el Sandberg Instituut (Amsterdam). Treballa des de la creació de narratives centrades en temes d'itinerància, desaparició i desplaçament, sovint en relació amb el paisatge, explorant els vincles entre l'experiència psicoestètica i la combinació de sabers híbrids. Ha exposat recentment a Centre del Carme (València, 2018), Galeria Luis Adelantado (València, 2017), Cairo Video Festival (el Caire, 2017), CICA Museum (Gimpo, 2016), The State Darwin Museum (Moscou, 2016), La Situación (Conca, 2016), Data Rhei (París, 2016), Espacio Oculito (Madrid, 2016), Galerie Julienne Jongma (Amsterdam, 2014), MOTI Museum (Breda, 2014) o Tien Tien Circle (Taipei, 2013).

Elida Høeg (Oslo, 1990) viu i treballa a Barcelona. Periodista i investigadora, fa recerca sobre qüestions polítiques transnacionals com el canvi climàtic, la migració i els conflictes territorials a través del text i el so. El 2015 va completar el Programa de Mestratge en Experimentació en Arts i Política (SPEAP) a Sciences Po (París), i va fundar Coyote, un col·lectiu transversal que treballa en impressió, cinema, conferències i altres formes experimentals (juntament amb l'editora Clémence Seurat i els artistes Nuno da Luz, Tristan Bera i Ana Vaz). Høeg ha cursat el màster en Estudis Internacionals sobre Mitjans, Poder i Diversitat de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona. La seva recerca implica exploracions site-specific de l'espai públic i està relacionada amb el concepte del dret a la ciutat. Elida està interessada en l'economia política de les àrees comunes.

Rosanna del Solar (Lima, 1979) és una curadora i productora cultural independent establerta a Lima. Els seus interessos en el camp de la recerca se centren en els processos moderns de colonialisme i descolonització i la contemporaneïtat. Ha col·laborat en diversos projectes curatorials, entre els quals Bulto, de l'artista Melanie Smith (Museu d'Art de Lima-MALI In situ, 2011), que al

seu torn va ser inclòs en la selecció oficial del Pavelló Mexicà per a la 54 Biennal de Venècia; Remesas: 13 artistes peruanos en el exterior (Fundación Telefónica, 2012); i, més recentment, Perú: País del Mañana, que va formar part de la selecció oficial del Pavelló del Perú a la 57 Biennal de Venècia, juntament amb el curador peruà Rodrigo Quijano. El 2016 va participar en el Curatorial Program for Research Building Capitals, Finding Capital: Developing Projects across Prague, Warsaw, and Kiev.

Hugo Hemmi (Ginebra, 1989) s'interessa principalment per la «relació» com a forma de fer art. Ha desenvolupat projectes i exposicions d'art socialment compromesos. El 2016 va cofundar a Ginebra (Suïssa), juntament amb el col·lectiu HALTE, l'espai Kiosk, una plataforma artística que convida artistes nacionals i internacionals a desenvolupar projectes in situ i a repensar l'espai expositiu. El 2017, Hemmi va obtenir una mestria en Belles Arts a la Universitat d'Art i Disseny de Ginebra (HEAD), que va completar amb un programa d'intercanvi a la Universitat de Kingston, a Londres. Anteriorment es va graduar a l'Institut d'Estudis Socials de Ginebra (HETS-IES) amb una llicenciatura en Desenvolupament Comunitari. Hugo Hemmi ha estat guardonat amb el Premi d'Art Creu Roja HEAD-Ginebra

Fabra i Coats - Centre d'Art Contemporani de Barcelona
c/ Sant Adrià, 20. 08030 Barcelona
932 566 155
centredart@bcn.cat

Horaris
De dimarts a dissabte, de 12 a 20 h
Diumenges i festius, d'11 a 15 h
Dilluns, tancat

Entrada gratuïta